

קושי על הדחייה: וכל היכא דלא נטעי אינשי אדעתא דהכי - לא מברכינן עליה? והרי צלף, דנטעי אינשי אדעתא דפרחא, ותנן: על מיני נצפה על העלין ועל התמרות אומר: בורא פרי האדמה ועל האביונות ועל הקפריסין אומר: בורא פרי העץ!
תירוץ: אמר רב נחמן בר יצחק: צלף - נטעי אינשי אדעתא דשותא, דקלא - לא נטעי אינשי אדעתא דקורא.

ואף על גב דקלסיה שמואל לרב יהודה, הלכתא כותיה דשמואל.

אמר רב יהודה אמר רב: צלף של ערלה בחוצה לארץ - זורק את האביונות ואוכל את הקפריסין

קושי: למימרא, דאביונות פירי וקפריסין לאו פירי?

ורמינהו: על מיני נצפה על העלים ועל התמרות אומר בורא פרי האדמה, ועל האביונות ועל הקפריסין אומר בורא פרי העץ!

תירוץ: הוא דאמר כרבי עקיבא; דתנן, רבי אליעזר אומר: צלף - מתעשר תמרות ואביונות וקפריסין, רבי עקיבא אומר: אין מתעשר אלא אביונות בלבד, מפני שהוא פרי.

קושי על רב יהודה אמר רב: ונימא: הלכה כרבי עקיבא!

תירוץ: אי אמר הלכה כרבי עקיבא, הוה אמינא - אפילו בארץ, קמשמע לן: כל המיקל בארץ - הלכה כמותו בחוצה לארץ, אבל בארץ לא.

קושי: ונימא: הלכה כרבי עקיבא בחוצה לארץ, דכל המיקל בארץ - הלכה כמותו בחוצה לארץ!
תירוץ: אי אמר הכי, הוה אמינא: הני מילי - גבי מעשר אילן, דבארץ גופא מדרבנן, אבל גבי ערלה דבארץ מדאורייתא - אימא בחוצה לארץ נמי נגזור, קמשמע לן.

(מקרה של אכילת קפריסין בחו"ל) רבינא אשכחיה למר בר רב אשי דקא זריק אביונות וקאכיל קפריסין.

קושי של רבינא: אמר ליה: מאי דעתך - כרבי עקיבא דמיקל, ולעביד מר כבית שמאי דמקילי טפי! ...מכל מקום, לבית שמאי הוה ליה ספק ערלה, ותנן: ספק ערלה בארץ ישראל - אסור, ובסוריא - מותר, ובחוצה לארץ - יורד ולוקח, ובלבד שלא יראנו לוקט! (ולכן יהיה אפשר גם לאכול אביונות)
תירוץ: רבי עקיבא במקום רבי אליעזר עבדינן כותיה, ובית שמאי במקום בית הלל אינה משנה.

עוד קושי על רב יהודה אמר רב ועל מר בר רב אשי שאכלו קפריסין בחו"ל: ותיפוק ליה דנעשה שומר לפרי, ורחמנא אמר: וערלתם ערלתו את פריו - את הטפל לפריו, ומאי ניהו - שומר לפרי!
תירוץ 1 של רבא: היכא אמרינן דנעשה שומר לפרי - היכא דאיתיה בין בתלוש בין במחובר, הכא - במחובר איתיה, בתלוש ליתיה.

קושי: איתיביה אבבי: פיטמא של רמון מצטרפת, והנץ שלו אין מצטרף; מדקאמר הנץ שלו אין מצטרף, אלמא דלאו אוכל הוא, ותנן גבי ערלה: קליפי רמון והנץ שלו, קליפי אגוזים והגרעינים - חייבין בערלה!

תירוץ 2 של רבא: היכא אמרינן דנעשה להו שומר לפירי - היכא דאיתיה בשעת גמר פירא, האי קפרס ליתיה בשעת גמר פירא.

קושי: איני? והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב: הני מתחלי דערלה - אסירי, הואיל ונעשו שומר לפירי; ושומר לפירי אימת הוי - בכופרא, וקא קרי ליה שומר לפירי!

תירוץ: רב נחמן סבר לה כרבי יוסי; דתנן, רבי יוסי אומר: סמדר - אסור מפני שהוא פרי, ופליגי רבנן עליה.

דחיית התירוץ: מתקיף לה רב שימי מנהרדעא: ובשאר אילני מי פליגי רבנן עליה? והתנן:

מאימתי אין קוצצין את האילנות בשביעית? בית שמאי אומרים: כל האילנות משיוציאו; ובית הלל אומרים: החרובין משישרשו, והגפנים משיגרעו והזיתים משיניצו, ושאר כל האילנות - משיוציאו;
ואמר רב אסי: הוא בוסר, הוא גרוע, הוא פול הלבן. פול הלבן סלקא דעתך? אלא אימא: שיעורו כפול הלבן. מאן שמעת ליה דאמר: בוסר - אין, סמדר לא - רבנן, וקתני: שאר כל האילנות משיוציאו!
תירוץ 3 וסופי של רבא: אלא אמר רבא: היכא אמרינן דהוי שומר לפרי - היכא דכי שקלת ליה לשומר מיית פירא, הכי - כי שקלת ליה לא מיית פירא.